

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türkiye'nin en büyük sorunu olan işsizliğin kaynağı ekonomik olduğu kadar, kültürel nedenlerde dayanmaktadır. İşsizlerimizin %50'den fazlasının hiçbir mesleki bilgi ve becerisi bulunmamaktadır. Bu durum Türkiye'de meslek eğitiminin ne kadar büyük önem arz ettiğini açıkça ortaya koymaktadır. Bu gerçeğin bilinmesine rağmen zamanında gerekli tedbirlerin alınmamış olması, yasal düzenlemelerin yapılmamış olması, özel kurs ve dershanelerin, etüt eğitim merkezlerinin ciddi sıkıntılar yaşamasına neden olmuştur. Türkiye'de Özel kurs ve dershanelerin işleyişini daha düzenli ve verimli bir yapıya kavuşturmak, meslek kurslarımızı uluslararası düzeye taşımak zorunluluk haline gelmiştir.

Bunların yapılabilmesi için kurumların sorunlarının araştırılması, ilgili dernek ve kuruluşların görüşleri de alınarak özel kurs ve dershanelerin yeniden yapılandırılması ve ilgili kanunların güncelleştirilerek Türkiye koşullarına uygun hale getirilmesi ihtiyacı vardır.

Yukarıda belirtilen nedenlerle Anayasanın 98. nci TBMM içtüzüğü'nün 104 ve 105.nci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını arz ederiz.

Saygılarımızla.. 03/02/2003

Tacidar Seyhan
Adana Milletvekili
ve 19 Milletvekili

1. Tacidar SEYHAN- Adana Mv.
2. Engin ALTAY- Sinop Mv.
3. Mehmet YILDIRIM- Kastamonu Mv.
4. Fuat ÇAY- Hatay Mv.
5. Zekeriya AKINCI- Ankara Mv.
6. Abdulaziz YAZAR- Hatay Mv.
7. Mesut ÖZAKCAN- Aydın Mv.
8. Ramazan Kerim ÖZKAN- Burdur Mv.
9. Ali Rıza GÜLÇİÇEK- İstanbul Mv.
10. Mehmet TOMANBAY- Ankara Mv.
11. Mustafa GAZALCI- Denizli Mv.
12. Osman COŞKUNOĞLU- Uşak Mv.
13. Feramus ŞAHİN- Tokat Mv.
14. Kemal DEMİREL- Bursa Mv.
15. Atilla KART- Konya Mv.
16. Emin KOÇ- Yozgat Mv.
17. Muharrem TOPRAK- İzmir Mv.
18. Orhan Ziya DİREN- Tokat Mv.
19. Turan TÜYSÜZ- Şanlıurfa Mv.
20. Muzaffer R. KURTULMUŞOĞLU- Ankara Mv.

GEREKÇE:

Eğitim sektöründe vakıflar (belediye, üniversite faaliyetleri) oldukça fazlalaşmış durumdadır. **Bütçeye girdi olabilecek önemli kaynaklar**, günümüzde vakıflara **yönlendirilmektedir**. Özellikle yaygın eğitim alan kursiyerlerin %7'si Milli Eğitim, Maliye, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının denetiminde olan Gelir veya Kurumlar Vergisine tabi 625 sayılı yasaya göre kurulan kurumlardır, %93'ü ise vakıf ve derneklerdedir. İşte bu nedenle vergi yükü 625 sayılı yasaya tabi kuruların üzerine bırakılmıştır.

Bu haksız rekabet karşısında Devletin koyduğu standartlara göre (fiziki şartlar, öğretmen niteliği, M.E.B onayladığı müfredatlar çerçevesinde) eğitim öğretim yapan 625 sayılı yasaya tabi kurumların kursiyer sayısı %7'ye düşerken Maliye Bakanlığınca toplanması gereken vergiler özellikle üniversite ve belediyelerin kurmuş oldukları vakıflar ve dernekler tarafından yapılan eğitimler sonucunda vergi dışı hale getirilmiştir.

Vakıf kurmayan ticari müesseseler bu durumda mağdur olmaktadır.

Milli Eğitim Bakanlığımızca ücret karşılığında yaygın eğitim ve öğretim yapan kurumlar tek çatı altında (Özel Öğretim Kurumları Genel Müdürlüğünde, 625 sayılı yasaya tabi olarak) toplanmalı, böylece başıboşluk, çifte standart ortadan kaldırılmalı, belediyeler, dernekler, üniversite vakıfları ve diğer vakıflar tarafından oluşturulan eğitimdeki dağınıklık önlenmelidir.

Eğitimin bağış ve hibe adı altında ücret alınarak yapılmasının önüne geçilmelidir. Maliye Bakanlığını zarara uğratan kuruluşlar açık bir şekilde halka ilan edilerek 625 sayılı yasaya tabi olarak çalışan kurumlarında mağduriyeti önlenmelidir.

Kaçak ve yasal olmayan bazı kurum ve kuruluşların (belediyeler, dernekler, üniversite vakıfları ve diğer vakıflar) haksız rekabet yaparak eğitim ve öğretim yaptıkları ve bu nedenle Türk Ceza Kanununun 261. Maddesini ihlal ettikleri görüldüğünden ilgili önlemler acilen alınmalıdır.

4322 Sayılı yasaya bağlı olarak 1999 yılında Milli Eğitim Bakanlığınca çıkartılan yönetmelik gereğince Özel Öğretim Kurumlarına konulan kahvehane vs. gibi yerlerden 200m. uzak olma şartı, mevcut kurumları mal sahibine bağımlılığa itmekte veya kapanmasına neden olmaktadır. Ayrıca kurum açacak müteşebbisleri de caydırmaktadır.

Özel kurs ve dersaneler devlet kurumlarına eşdeğer kurumlar gibi gösterilerek, bu kurumlarda çalışanların sosyal ve siyasi engellemelere tabi tutulmasına neden olmaktadır. Bu kurumların idarecileri ve öğretmenlerinden siyasi partiye üye olan varsa görevlerine son verilmektedir. Seçimler döneminde tüm kursların idareci ve öğretmenleri aday olabilmek için istifaya zorlanmaktadır. Bu durum insan haklarına ve eşitlik ilkesine aykırıdır.